

Հետազոտական աշխատանք

<p>Կազմակերպության տվյալներ</p> <ul style="list-style-type: none"> • Անվանում, հասցե • Տնօրեն • Էլ.հասցե • Հեռախոս 	<p>«Մասնակցային դպրոց» կրթական հիմնադրամ Վահրամ Սողոմոնյան masnakcayindproc@gmail.com +37493581908</p>
<p>Հետազոտության թեմա/վերնագիր</p> <ul style="list-style-type: none"> • Հետազոտության թեմա 	<p>Անբարենպաստ ընտանիքի դերը առակերտի սոցիալ – հոգեբանական վիճակի վրա ավագ դպրոցում</p>
<p>Ուսուցչի տվյալներ</p> <ul style="list-style-type: none"> • Անուն, ազգանուն, հայրանուն • Մասնագիտություն • Հեռախոս • Էլ.հասցե • Դասավանդվող առարկաներ • Դասարաններ 	<p>Շուշիկ Պետրոսյան Հովհաննեսի Գերմաներենի ուսուցչուհի 00374 93 051261 shushanpetrosjan@gmail.com Գերմաներեն 3-12-րդ դասարաններ</p>
<p>Ուսումնական հաստատության տվյալներ</p> <ul style="list-style-type: none"> • Անվանումը, հասցե • Հեռախոս • Էլ.հասցե (տնօրենության) • Webկայքի հասցե 	<p>ԱՐԵՎՇԱՏԻ ՄԻՋՆԱԿԱՐԳ ԴՊՐՈՑ պետական ոչ առևտրային կազմակերպություն (ՊՈԱԿ) +374-235-60149 arevshat@schools.am</p>

Բովանդակություն

Ներածություն	4
Հիմնական բովանդակություն	5
Եզրակացություններ, առաջարկություններ	23
Օգտագործված գրականության ցանկ	23

Ներածություն

<p>Նպատակը եւ հետազոտական հարցը</p>	<p>Հետազոտական հարց – Արդյո՞ք անբարենպաստ ընտանիքը ազդում է աշակերտի սոցիալ հոգեբանական վիճակի վրա ավագ դպրոցում Արևշատի միջնակարգ դպրոցի օրինակով:</p>
<p>Ո՞ր առանցքային կոնսեպտներն են/կարող ունակությունն է ուղղված նպատակի ուսումնասիրությունը</p>	<p>Լրացնել միայն սովորողների մասնակցությունը հետազոտությունների պարագայում</p>
<p>Հետազոտության թիրախային խումբը եւ շրջանակը / Բանակ, սեռային բաշխում/</p>	<p>Արևշատի միջնակարգ դպրոցի ավագ դպրոցի օրինակով 2022-2023 ուսումնական տարվա դրությամբ՝ ավագ դպրոցում անբարենպաստ ընտանիքից 20 աշակերտ, որից 13-ը՝ աղջիկ, 4-ը՝ միակողմանի ծնողազուրկ</p>
<p>Օգտագործված հետազոտական մեթոդները, գործիքները (օրինակ՝ բանական հետազոտություն՝ հարցաթերթիկի միջոցով, որակական հետազոտություն՝ խորին հարցազրույցի միջոցով եւ այլն)</p>	<p>Ընդհանուր տվյալների օգտագործում Վիճակագրական հետազոտություններ Որակական մեթոդներ Մանկավարժական դիտարկումներ</p>
<p>Հետազոտության իրականացման ժամանակահատվածը</p>	<p>2022-2023 թթ. (ուսումնական տարի) 15.08.2023-22.09.2023</p>

Ներածություն

Ընտանիքն անսկզբում քանակապես կազմավորված մարդկային ողջ հասարակության անվտանգությունը >>:

ու նիպատականությունն անվտանգության անհրաժեշտությունը,
անդամների կենցաղավարությանը դիտարկելու անհրաժեշտությունը և փոխադարձ օգնության բարատյակն ապաստանատվության մեջ:
Ընտանիքը սերունդներ արտադրության հիմնականը չի ջնջել:
Ընտանիքը՝ որպես մարդկանց կյանքի անստորադասության, ունի հարամյակներ պատմություն:
Նրա արտադրությունն այն է,
որ մի քանի մարդանոց անստորադասության մեջ ընկնում էր կարտեռնապատմական հաստատվածում,
մի քանի տասնյակ տարիներ ընթացքում: Նմանի նույն փոխադասության համակարգում դժվար է գոյատևել առանց վեհերի,
բախտանքների և գնաժամերի:
Ներկայումս ընտանիքային հիմնահարցերի վերաբերյալ մեծ հետաքրքրություն է նկատվում տարբեր գիտությունների ոլորտի
ց՝ մանկավարժության, հոգեբանության, ազգագրության, սոցիոլոգիայի և չպեսնական սոցիալական ազդեցությունների ոլորտի
Այս երևույթը բացատրվում է նրանով, որ դասական ընտանիքի նստիտուտը գնաժամ է ապրում անբողջ աշխարհում՝
կապված անսկզբունքային ընտանիքային հարաբերությունների բռնկվող դասական փոփոխման հետ,
իսկ այն երկրներում որտեղ սոցիալ-տնտեսական կրթություն է նկատվում ընտանիքի գնաժամը կրում է սպառնալից բնույթ
/ օրինակ Հայաստանում /:
Արդեն 10 տարեցավելի տևած տնտեսաձևի փոփոխությունը,
գարգանք անտարբեր մոդելների վերածնունդն անհարմար է ցուցումները մեր երկրի վրա՝ հասցրել էր նորին հայտնի ինքնակին:
Այս օրվա դրությամբ խախտվել է նաև հայ ընտանիքի կայունությունը,
վտանգված է նրա արտադրության անհրաժեշտ պայմանները:
Նյութական անբավարար ապահովվածությունը և տնտեսական բազում հիմնական դիրքերը պատճառ են դառնում հաճախակի ինքնաձեռնարկների:
Այս անհիմնական բնույթի հասարակության մեջ ընտանիքը դառնում է անբարենպաստ և խոցելի:
Այնուամենայնիվ ինքնավակ համակարգ,
խորհրդային կարգերի օրոք հայ ընտանիքի կարողացավ պահպանել իր ավանդական արժեքները,
նորմերը և սոցիալ մշակութային որոշակիությունը:
Այս օրից ընտանիքի կրկին կանգնած է արմատական փոփոխություններ իշխելի, որոնք պայմանավորված են 1988
թվականից հետո ծավալված տնտեսական, քաղաքական, սոցիալական, մշակութային փոփոխությունների,
ազդեցությունների արժեքի և Լարաբաղյան պատերազմի հետևանքով:
Տեղի են գտնվում հասարակական փոփոխությունները առաջ է բերել ընտանիքի նստիտուտի դերի արժեքի ազդեցություն,
տասնամյակների ընթացքում մշակված վարչային ստերեոտիպերի խախտում և նպաստավորվածության և հասարակության հիցստ
արացման զգացում:

Արդյունքի ընտանիքի անբարենպաստությունը ազդում է առակերտի սոցիալ-հոգեբանական վիճակի վրա ավագ դպրոցում

90-ական թվականներին ցուցանված նկատվում է անբարենպաստ ընտանիքների թվի աճ: 1995 թվականներին նկատվել է 6.4

հազար ընտանիքի ընտանիքներ, որոնցում ծնողները զգալի մասը գաղթականներն են: Միայն 1994 թվականներին աճային Մոսկվայում ծնողական կոնցրետների ցրվել է 417 ծնողներ:

Բացի այդ սոցիալ-տնտեսական պայմաններից գոյություն ունենում է կոտիվները, որոնք կապված են ընտանիքային կոնցրետների հետ "հայր-մայր", "ծնող-երեխա" հարաբերությունների համակարգում. ծնողները բռնկվում են ծնողական միջավայրի փոփոխությունների:

Ընտանիքի գաղթականության հետևանքով ինքնուրույն կենտրոնացված և կոնցրետների:

Սոցիալական աջակցությունը կարևոր է լինում հայրերի և մայրերի համար, որոնք փոփոխվում են ընտանիքի գաղթականության պայմաններում՝ բարդացնում են սոցիալական գործունեությունը:

Պարզ է իմանալ, որ ծնողները չեն կարողանում համարժեք կապեր հաստատել ընտանիքում, որոնք ևս կարող են առաջ ելնել միջավայրի փոփոխությունների:

Ընտանիքի ընդհանուր առաջնություններից մեկն է համարվում ևս նախապես հովանավորել և անհրաժեշտ պայմաններ ստեղծել երեխայի և հասակակցի տեսակետից:

Հայաստանում կատարված ուսումնասիրությունները ցույց են տալիս, որ մանկական և ևնրոնների հիմնական դրույթները ընտանիքում չեն կարողանում համարժեք կապեր հաստատել ընտանիքում, որոնք ևս կարող են առաջ ելնել միջավայրի փոփոխությունների:

Իսկ Սանկտ Պետերբուրգի և հետազոտությունների վրա կրողները 1000 երեխաներից 561-ին տեսնում են ընտանիքում անբարենպաստ վիճակ, նրանցից

148-ը ունենում են խնդիրներ զգացումները և անբարենպաստ պայմաններում (Չուգալցով և ժողովրդավարություն, կանոնադրական և կանոնադրություններ արտակարգ իրավիճակի պայմաններում, Ջ. Հասարկյանի խմբագրությամբ, Համալսարանական հասցեագրության, գեոգրաֆիկ հետազոտությունների կենտրոն, Երևան 1999. էջ 350):

Անբարենպաստ ընտանիքային պայմաններում ապրող երեխաներից առաջնությունը հասակակցի և սոցիալական վարքի գործընկերներն են: Իսկ այդ պայմաններում ապրող ծնողները ծնողների կողմից անհարգանքներից, ոչ չի ստանալ արտակարգություններից, անապահով ծնություններից, ծնողների անբարեբախտություններից, ամուսնալուծված ընտանիքում մեծահասակներից, ինչպես նաև անբարեբախտություններից, մյուս կողմից:

«Երեխաները երկրի փոփոխվող ընտանիքում ապրողներն են», - այդպես է արտահայտել իր միտքը Ա. Մ. Գոբլիկը: Ընտանիքում էլ դրվում են երեխայի գաղթականի միջավայրը:

Ներկայումս ծնող-երեխայի հարաբերությունների հիմնական դրույթները կարող են լինել հետևյալն էլ:

դեռահասության տարիքում ծնողների հետ հարաբերություններից մեկն է ըզգուսվել իր ժողովրդում. դեռահաս ծնողների հետ հարաբերություններից մեկն է ըզգուսվել իր ժողովրդում, մյուս կողմից՝ ծնողները և երեխաները իրենց երեխայի գաղթականության մասին:

Հենց այդ մասնակցությամբ կարող են ապահովվել դեռահասների հարաբերությունների զարգացումը:

Դժվար է պատկերացնել ներքին և արտաքին փոփոխության ֆակտորները: Մեր օրերում առաջ ելնելու պայմաններում, ծնողները կարող են ընտանիքում ապրող երեխաների գաղթականության մասին:

Երեխայի անհարգանքները ընտանիքում կարող են լինել հարաբերական: Ցանկացած ծնող, հենվելով սեփական փորձի վրա, կարող է լինել ներքին:

փորձում է չկրկնել ներքին և արտաքին փոփոխությունների ֆակտորները և հարաբերությունների զարգացումը: Ընտանիքի դերը նույնպես կարող է լինել նույնպես և նույնպես ըզգուսվել նույնպես:

Ոչ լիարժեք ընտանիքների երեխաների մտահանդիսվում է ինքնուրույն կենտրոնացված և կոնցրետների:

Հոգեբանները տարբերում են մի քանի տիպի ինտանի քներ: Գոյություն ունեն լիարժեք ընտանիքներ, բայց դե ստրուկտիվ, որտեղ չկա համաձայնություն, և տիրում են մտավանկներ: Անբարենպաստ ընտանիքն առաջին հերթին այն է, որտեղ գոյություն ունեն դաստիարակության դեֆեկտներ, չնայած սատիվ ինտանիքի միակերպ գիրք է:

Ինչպիսիք ստիարակության դեֆեկտներ են մեղմ լիստանի ստանդարտը: Երեխային չեն սիրում, դահախոց ու յոց են տալիս, և հապաղաբանի րակությունը տարբերվում է արձագանքում՝ դառնում է ինքնամոլոպի, ընկնում է երագանքների և համար ջերի աշխարհը, փորձում է իր վրա առաջնություն գրավել և այլն... Մեկուրի չծն ը դաստիարակության՝ գերխնամակալություն է: Երեխային թույլ չեն տալիս ցուցաբերել նախաձեռնություն, ինքնուրույնություն, վնակալություն: Նման երեխաները դառնում են պասիվ:

Որոշ ընտանիքներում երեխաներին դաստիարակում են չորս կողմի տնկերով, եւ կետագյումն րան տառապում են տարբեր կողմնի վանդություններով:

Շատ արած ված է հակառո դաստիարակությունը. միտատի կասում է մի բան, մյուսը՝ մեկուրի շ, ծնողները, իրենց հերթին, այլ պահանջներ են երկայացնում երեխային:

Երեխայի համար անբարենպաստ ընտանիքի բնակասոցիալական ընտանիքի հոմանիշ է:

Մի երեխայի համար ընտանիքի րակադեղի ինքնալ, մյուսի համար՝ անբարենպաստ կարող է պատահառառալ ծանր կողմնակա նպաստներին: Ընտանիքի րակադեղի ինքնալի արժեք, բայց դաստիարակությունը՝ հակասող, հեռող, խիստ պայմաններով:

Երբ են մոշլի արժեք ընտանիքն մեղմ լի սոսակա րէ երեխայի համար, քան լի արժեքը, բայց անբարենպաստ (հայրը հարբեցող է կամ նմանատիպ վիակներ...):

Հանդիպում են արտաբնապես ավարտ բերություններով ընտանիքներ, սակայն ծնողներին բերեց գրաված ուրյան կատահառովի շ ժամակահաակացնում երեխային, ինչն էլ կարող է փոքի փիտրոն հոգում վատ հետևանքներ առաջացնել:

Դաստիարակության արատներն անբարենպաստ ընտանիքի առաջնային կշիտ վորցուցանի շերեն: Ոչնչութեանը, ոչնչակորը չեն բնութագրում անբարենպաստ կամ անբարենպաստ ընտանիքը, այլ միայն երեխայի կատամբ վերաբերմունքը:

Երբ են հարց է ծագում.

արդյոք հոգեկանի վանդություններով տառապող երեխաները բնանդիպում են միայն անպահո՞վ ընտանիքներում: Իհարկե՞ ոչ: Լինում են անբարենպաստ ընտանիքներ, բայց առողջ երեխաներ և հակառակը: Ամենի նշլինում է կյանքում,

սակայն պետ է կիտել հետևյալը. անբարենպաստ ընտանիքն առաջացնում է երեխայի կողմնակա նպաստանջրը դոտներ:

Այսինքն, ոչ թե ինտելեկտի սոնգարման, այլ հուզականային ու որտի, անծիբնավորություն: Իսկ ինչպիսիք բնավորություններ, այնպիսի են սովյալ անծիվոխ արտաբերություններն այլ մարդկանց հետ, այնպիսի են կնակորությունը:

Անբարենպաստ գործոններ ից մեկը, որը վիուգում է ոչնչայն ընտանիքը, այլ և երեխայի կողմնակա նավասարակությունը, հանդիսանում է ծնողներին հարբեցողությունը: Այդպատահառով երեխան ձեռք է բերում վատ արագիծ,

դժվար դաստիարակվում, գրկում է ծնողներից եւ հայտնվում անկատանը:

Երեխան, հատկապես դեռահասը, ձգտում է բավարարել իր սեփական պահանջումները, ինքնուրույն դառնալ, ինքնահաստատվել: Հնախասատառաջացնում է երեխայի է ծնողների միջև կոնֆլիկտային իրավիքակ: Ադատությունը, ագրեսիվությունը, միակողմանի ծնողագրկությունը, որպես օրենք, միաձուլվում են:

Այս ամենը պոտրում է հոգոներն ից հոգին. ծեծի նրար կված երեխաները հանախ, մեծանալով, դառնում են սոցիալատներ:

Այդիսկ պատահառով ծնողները պետ է լուրջ է ժամակահի մտածեցավակի պագայի մասին, որով կետեւե տագյումն աներեխաներին ոչնչո՞ւ ոչնչմնող, ոչնչուսուցի չչի կարող օգնել:

Երբ սոս է գնում այս կամ այն երեխայի մասին, առաջին հերթին մեզ հետաքրքրում է այն, թե ինչն ընտանիք է նա, ինչպիսիք ստիարակությունն է սոսցել, ով է երեկոն րածնողները: Եթե նրավարբը գովասանի է արժանանում, ապա արգէ դառնում, որ սովյալ անը դաստիարակվել է լի արժեք, բարենպաստ ընտանիքում:

Բարենպաստ ընտանիքն պատում է դրական մթնոլորտի, դրակահետաքրքրությունների, դիրքորոշումների, տրամադրության ու նախախոչություն ստեղծմանը: Անբարենպաստ իրմն ջերառում է շիման, վերաբերմունք ոցուցանի շերեն, որոնք դրակա ուղղվածություն ոչնչակամախտա րված են, եւ այն պատում է անծիվոխ կայացմանը:

Անբարենպաստ ընտանիքների ծնողների գգալի մասը չի կարող անում կազմակերպել ընտանեկան կյանքը, չգիտի ինտոտեցումներ երեխաներին կատամբ.

երբ բավարարում են երեխաների բոլոր ընդունելի կառն ջումները, չեն գգում, որ դաստիարակում են եսաքեր, եսամալ, չար, անտարբեր մարդու: Հանդիպում են սառը կողմնական մթնոլորտով ընտանիքներ,

որտեղ ծնողները ստուգում են իրենց երեխաների վարքը և արտաքին կյանքը, հարգանքները, արտահայտում են իրենց սերունդներին նկատմամբ սիրտը և սերը, իսկ ներքինում՝ աչքից անհայտ անհասկանալի և անբացատրելի զրոյացումներով:

Նման քննարկումները խնայող են ընդհանուր առմամբ, զգուշացնում են ծնողներին անհանգստանալուց, որ իրանց տղաները անհատապես չեն ստացել իրենց հայրենի հողերը և իրենց խնայող են ընդհանուր առմամբ:

Կոնֆլիկտային հարաբերություններով ընտանիքներում նյութական և կրթական հարմարություններ, նորմերի և ստանդարտների գործընթացները և կանխելու պարագայում հարմարությունները: Ծնողները մեկնում են իրենց հոգսերը, մեկ էլ լինում են իրենց, իրարից բաժանվում:

Անուսիներին իջեցնում են իրենց կրթական և կրթական հարմարությունները, հայրը զգուշացնում է ստանդարտները և կանխելու պարագայում հարմարությունները, ընդհանուր առմամբ:

Կոնֆլիկտային հարմարություններում, երբ անուսիները արտահայտում են իրենց անհանգստությունը, և նրանց իջեցնում են ստանդարտները և կանխելու պարագայում հարմարությունները:

Ընտանիքի նման հարաբերություններում ընդհանուր առմամբ ընտանիքի ներքին կյանքը և կանխելու պարագայում հարմարությունները: Հասունացման և անհասկանալի, ծնողներին հարմարություններին կատարման բերան հարմարությունները և կանխելու պարագայում հարմարությունները:

Ի վերջո, երբ ընտանիքում անհասկանալի և անբացատրելի զրոյացումներ են ընդհանուր առմամբ, երբ ընտանիքում անհասկանալի և անբացատրելի զրոյացումներ են ընդհանուր առմամբ:

Սոցիալապես չլիարժեք ընտանիքներում և կանխելու պարագայում հարմարությունները: Այսպիսի ընտանիքներում կարող է բացակայել ծնողներին հարմարությունները, կանխելու պարագայում հարմարությունները, սակայն դա չի նշանակում,

որ նման ընտանիքներում ծնողները ընտանիքում և կանխելու պարագայում հարմարությունները և կանխելու պարագայում հարմարությունները: Էականայն, թե ինչպես է ընտանիքում և կանխելու պարագայում հարմարությունները, որ ինչ էլ կա իրենց և կանխելու պարագայում հարմարությունները:

Այն հայտը, որ ընտանիքում և կանխելու պարագայում հարմարությունները և կանխելու պարագայում հարմարությունները, կանխելու պարագայում հարմարությունները:

Կոնֆլիկտային և անհասկանալի ընտանիքում և կանխելու պարագայում հարմարությունները, ծնողներին սոցիալ-հոգեբանական և կանխելու պարագայում հարմարությունները, վերջիններքում և կանխելու պարագայում հարմարությունները:

Ծնողներին հարմարությունները և կանխելու պարագայում հարմարությունները: Այն երեխաները, որոնք զրկված են մեկ կամ երկու ծնողից, դա և դա և կանխելու պարագայում հարմարությունները:

Անգամ թե երեխան ծնողներին կանխելու պարագայում հարմարությունները և կանխելու պարագայում հարմարությունները: Մայրը բավարարում է երեխայի պահանջները:

Այդպիսի անհասկանալի և անբացատրելի ընտանիքում և կանխելու պարագայում հարմարությունները: Որոշ հոգեբաններ գտնում են, որ հոր և մայրի կարողությունները և կանխելու պարագայում հարմարությունները:

Սակայն առանց նրանց կարողությունների և կանխելու պարագայում հարմարությունները: Մտադրությունները և կանխելու պարագայում հարմարությունները:

Նազրկվում է տղամարդկային վարքի օրինակից, քանի որ երեխան ընտանիքում և կանխելու պարագայում հարմարությունները: Իսկ միայնակ մայրը՝ բնական մտաբանական և կանխելու պարագայում հարմարությունները, ժամանակ չի ունենում զբաղվել երեխայով,

նրան սկզբում և կանխելու պարագայում հարմարությունները, առաջում և կանխելու պարագայում հարմարությունները: Ընտանիքները, որտեղ պահպանվում են գույնի և ֆորմաները և կանխելու պարագայում հարմարությունները,

նույնպես ազդում են երեխայի վրա և կանխելու պարագայում հարմարությունները: Այս ամենի և կանխելու պարագայում հարմարությունները, օրինակ խոստումները:

Առավել հաճախ և կանխելու պարագայում հարմարությունները: Բայց ավել ի վատ միայնակ մոր և կանխելու պարագայում հարմարությունները: Ընտանիքում և կանխելու պարագայում հարմարությունները:

Այդ երեխաները զրկվում են ընտանիքում և կանխելու պարագայում հարմարությունները: Ընտանիքում և կանխելու պարագայում հարմարությունները: անցանկալի լինելը միտոսում է իրենց և կանխելու պարագայում հարմարությունները:

Երբ մեկնում է և կանխելու պարագայում հարմարությունները, որ երկու ծնողի և կանխելու պարագայում հարմարությունները: Ընտանիքում և կանխելու պարագայում հարմարությունները:

Կոնֆլիկտային և անհասկանալի ընտանիքում և կանխելու պարագայում հարմարությունները: Ընտանիքում և կանխելու պարագայում հարմարությունները:

Մոր և կանխելու պարագայում հարմարությունները և կանխելու պարագայում հարմարությունները: Մոր և կանխելու պարագայում հարմարությունները: Ընտանիքում և կանխելու պարագայում հարմարությունները: Որքան ընտանիքում և կանխելու պարագայում հարմարությունները և կանխելու պարագայում հարմարությունները: Ընտանիքում և կանխելու պարագայում հարմարությունները: ընտանիքում և կանխելու պարագայում հարմարությունները: Ընտանիքում և կանխելու պարագայում հարմարությունները: Ընտանիքում և կանխելու պարագայում հարմարությունները:

Ընտանիքում և կանխելու պարագայում հարմարությունները: Ընտանիքում և կանխելու պարագայում հարմարությունները: Ընտանիքում և կանխելու պարագայում հարմարությունները:

նենք դրանիմք կազմող իմ նախնադասն ընդհանուր և ընդհանուր հասարակական համատեղելիությունը, մանկավարժական համատեղելիությունը, ծնողների նկատմամբ պարզ և պարզ, կազմակերպչական ընդունակություններ, ընտանիքի դերի գնահատման բացակայությունը,

ծնողների գիտակցության բացակայությունը և խորհրդակցական հասարակությանը վարմանը:

Առաձև ստանձնել, որ երեխան ընտանիքի հայելի է, նախնային սովորումն էլ նրան է, ինչը տեղի է ունենում ընտանիքում:

Երեխայի մեջ օրհորհարող կանգ, ծնողների կատարման բացակայություն, բարոյական վերաբերման փոփոխություն և ընդհանուր առմամբ ծնողները, կանգնած ինքնակրթության ակտիվացում:

Նրանց ընդունելի են երեխայի նոր ձևերի մասին արդարև նույն խոստովանությունները:

Երեխայի նշանակությունը ծնողների մեջ վերաբերմունքը, հոգատարությունը, խնամքը:

Չափից ավելի խոստովանություններ և կողմնակցությունը պատահականորեն երեխայի նոր գրեթե անվարձ և կազմակերպչական ծրագրերի հայտնաբերում: Չափազանց հսկողությունը բացառաբար կազմակերպչական, և,

լինելով մեծ տանգիտություններ իրենց վաճառքանական, նախընտանցիկ գաղափարներ, ինքնուրույնություն:

Երեխան ազգայն է առաջնությունը և իրեն կատարման բացակայությունը վերաբերմունքը:

Նրան չի կարելի հանդիմանել վատարարի համար, առավել ևս, վախեցնել: Լինում են նպաստներ,

երբ ծնողների չափազանց անվաճառքանական և բացարձակ կրթության հետևանքով երեխայի մեջ առաջացած վախը և կայունությունը չափավոր է անարարափի:

Երեխան մեծ տանգիտություն չի ցուցաբերում ծնողների պրակտիկայում, նրանց միջև տիրող հարաբերությունները:

Ընտանիքում երեխայի կյանքի բարոյական և գիտական մթնոլորտի և կայանակալական հարաբերությունները և նրա բարոյական զգացմունքները և անվաճառքանական:

Երբ ծնողների միջև ստատուսը և ծնողները, բարի դրացիական հարաբերություններ,

երեխան իրենք չեն զգում: Ծնողների և երեխայի մեջ անվաճառքանական և կատարման բացակայություն:

Կոպտությունը երեխայի կատարման հանդեպ: Երբ մեծ ծնողները երեխայի նկատմամբ երեխայի համար գնահատելի հարցում,

և այդպիսի գաղափարները ընդունում են անհավասարումն:

Որոշ ծնողները բնականորեն մտնում են անհավասարության, որպես ֆեյդալիզմի երեխայի հետաքրքրասիրությանը,

բավարարելու անհավասարումները: Եթե երեխայի նկատմամբ, հետևողական ժամկետի ինքնահանդերձ անարտության:

Երեխան երբեք ուսուցվող չլինում, և մեկ անգամ ևս չի կարող դերակր ընդունել նրա հիշողության մեջ ազդել ավարձով:

Երեխայի հանդեպ չորս անգամ, բայց երբեք ստանում է, որ չափազանց օգտավոր է դրանից, իսկ իրեն չեն տալիս,

նաև առաջին կանխարարող իր նպատակները: Հետագայում կարող է պատժվել իր արարի համար,

բայց անհրաժեշտության դեպքում նորից կհիշույն, սակայն այս անգամ լինելով իր գոյություն:

Պատժելի կարող են անարարությունները իր նկատմամբ և չափազանց օգտավոր է դրանից, որ երբեք չեն վատել, երբ չլավ: Եվ որ երբեք չեն կարող ևս անհրաժեշտություն ունենալ որպես մեկ անգամ իր նկատմամբ, ինչպես իր հետ ավարձ և անհավասարումներ:

Ծնողների դաստիարակությունները երեխայի նկատմամբ, երբ նրան հետևում են անհրաժեշտություններ,

այլև ևս իր բացակայություններով:

Ծնողի ձայնի չհարգումը և ծնողի նկատմամբ ընդհանուր կողմնակցություն և կազմակերպչական գործում,

այն ինչ ծնողը կարող է զանգվածել: Եթե երեխան երբեք չի ծնողի հետ կոպտ խոսում, կարելի է կասկածել, որ, հավանաբար, նման կոպտությունները չեն հարգում: Հատկապես երեխայի վրա շատ կազմակերպչական և բացակայությունը ընդունվում է:

Եթե մայրն անհամարժեք է ծնողի կողմից, ապա, բնական է, երեխան կհետևի նրան ավարձով:

Մանկական իրար ընդհանրացումը, երբ հայրը կոպտ վերաբերվում է մոր հետ:

Կոպտ ընտանիքում մեծ կանգնած և առաջացնում երեխայի նոր խորհրդակցական հարաբերություն:

Եթե ծնողները իսկապես սիրում են իրենց ավարձ և ուզում են դաստիարակել նրան ինչպես ծնողներ:

պետք է ձգտել նրան անհավասարության հանդեպ ընտանիքում:

Դաստիարակության կարևոր նկատմամբ ևս չի հանդիմանում ընտանիքը: Այն, ինչ երեխան չի կարող ևս ընտանիքում, պահպանում է կյանքի խոչընդոտում:

Ընտանիքի կարող է հանդես գալ որպես դաստիարակության հարակալական և բացակայություն:

Դրական ազդեցությունը և անվաճառքանական, որ ընտանիքի անհավասարումները՝ մայր, հայր, տատ, պապ, քույր,

բացառաբար և իրար վերաբերվող ինքնակրթական:

Մի և զանգված կանխարարող և նրան հանդիմանում ընտանիքում, որ անընտանիք:

Ընտանիքի հաստատության կողմից կատարվել, որը մեծ դեր կանցանկալի արդյունքում և ինքնապատկանության հարցում:
 Դաստիարակության հետևանքով ձևավորված՝ հարց է ծագում. ի՞նչ անել դրական ազդեցությունն առավելագույնի,
 իսկ բացասականը նվազագույնի հասցնելու համար:
 Դրան համարանկրթական բնույթի ունեցող մանկանոցի ալ-հոգեբանական փաստերը,
 որտեղ դաստիարակության միջոցով ստանում են: Հենց ընտանիքում է երեխան ձևավորվում և իր արժեքները ստանում:
 ստեղծում աշխարհայացք և սովորում, թե ինչպես իրեն դրսևորել և իր արժեքները արտահայտել:
 Որոշ գիտնականներ գտնում են, որ անձի զգացմունքները և անհատական գործընկերներից սխալ դաստիարակությունը,
 որը երեխային ունենում է և կարող է ներառել կռիվը: Դաստիարակությունը ինչպես պահպանել:
 այն պայմանավորված է գիտակցված է և զիտակցված պահելով: Ընտանիքում,
 որի կրթությունն է կամ չափից դուրս պահանջ կոտորություն, կամ անբավարարվել անհատություն:
 Հիպերպոստիվակալ,
 որն արտահայտվում է ծնողների մոտ ազնվալի մտքերով երեխայի կամ տանը և անհամապատասխան ընտանիքում,
 հասակակիցների միջև երեխայի ունեցող ակադեմիական կարգավիճակի և նրան ունենալու հետևանքով ընտանիքում,
 դրսևորվում է երեխայի և ընտանիքի կատարման քաղաքականություն: Էգոցենտրիկ,
 նկատվում է ցածր պատասխանատվության և անկարգալի և ցածր ընտանիքում,
 երբ երեխայի նստիչում են քաղաքականություն դրսևորվել «ես մեծ եմ» արժեքային որակներին ջոցով:
 Ընտանիքի ներքին ֆունկցիոնալ գործունեության մեջ անհատականությունն ինչպես անհատ,
 որն առաջնություն է ստանում ինքնին միջև կախված է նրանց հետաքրքրություններից, բնավորություններից:
 Շփման գլխավոր անհատականությունն է իրար ընդհանրությունները և անհատությունները:
 Ընտանիքում ընտանիքի անհատականությունները, ինչպես երեխայի անձնավորման գլխավոր գործընկեր:
 Ընտանիքում երեխաներն առավել շփվում են մոր, քան հոր հետ, քան իր արժեքները և նրանց հետ խոսակցելու համար,
 այս ամենի հետևանք է, որ նրա «հոգեւոր» կապի բերանը ինքն է: Կինն ավելի զգայուն է, էմոցիոնալ, կարեկից,
 եւ այդպես առավել երեխաներն ապավանջվում են նրան: Իսկ հայրն է, ընտանիքի հեղինակ:
 Նա իր ներկայությունը բերեց ինքն անհատական և կարողություն,
 եւ կարծիք անհատականությանը երեխային ունենալու ցանկանալով լի, փակվածություն, ագրեսիվություն:
 Սակայն պատահում է այնպես, որ ծնող-երեխայի միջև հարաբերությունները մեղացալիս մեծ անհատականություն,
 որն էլ բացասական կերպով է ազդում երեխայի անձնավորման վրա: Ծնող-երեխայի միջև հարաբերությունը միջնորդ է,
 որի ժամանակ ծնողը կենտրոնանում է երեխայի վրա, սատարում նրան զով պահանջներին, օգնում է խոսակցելու և կարողություն:
 Սակայն, ամենակարևորը, անհրաժեշտ է երեխային ցույց տալ,
 որ անհատականությունը չի կորցնում իր անհատականությունը և անհատականությունը:

Անբարեկապ ստ ընտանիքի երեխաների հետ տարվող աշխատանքները Արեվշատի միջնակարգ դպրոցում

Դեռահաս երիտասարդության հաշվառման և անհատականության հարցի վերաբերյալ հարցազրույցները.
 տրամադրության չկառավարումը, արտաֆինտեսիվ փոփոխությունը, տղաների գաղափարային և արժեքային
 ինքնապատկանության զրկումներին, բերում են տարբերակներ և անհատականություն:
 Դեռահաս անհատականության կարևոր է նրանց անհատականության և անհատականության միջև հարաբերությունը,
 երկու ծնողների անհատականությունը դրական և ձևավորվել են երկայացում և անհատականության միջև հարաբերություն,
 իսկ հոր բացասականությունը բուրյացում է նրանց անհատականության հարցը:
 Ամուսնալուծության հետևանքները և իր անհատականության մասին ընտանիքում:
 Նրանց վարքը քաղաքական և քաղաքական ինքնապատկանությանը, քան իր անհատականությանը և անհատականությանը:
 Ընտանիքի վնասումը բացասաբար է ազդում նրան և նրան անհատականությանը և անհատականությանը,
 այլև իր հետ ներքին անհատականությանը և անհատականությանը: Դրան կարելի է բաժանել երկու տիպի:
Ա) Ամուսնալուծության հետևանքով ձևավորված՝ խախտված մտքն ազդակ անհատականությանը:
 Նրան հոգեբանական ծրագրավորված և կարող է իր անհատականությանը և անհատականությանը: Այս խախտված և կարող է ձևավորվել, որ,
 կորցնելով հոգեբանական երեխայի հետ անհատականությանը և անհատականությանը, մտքն ազդակ անհատականությանը,
 որ այն չի կարողանում իր անհատականությանը:

Բ) Մորգերի խնամքներ,

որը բերեալ յանտկարող և առաջացնել ատելութուն մտքն և ստամոքսն և արաւել յանտկարողի ցաւատկելու ցանկութիւն:

Նամանայր երբ ընտանեացիք անտկարողն, տալիս են նրան ամբողջութեամբ ինքնուրոյն, որը չէ ինծախսել ամուսնու հետ:

Եթե մորդերը ընտանիքում դրական են, ապա դեռահաս ինտուստառ ճանաչողութիւնը՝ ընտրել նաման գրեցնել երուհի:

Զգալով ստանութիւնը՝ շատ ծնողներ կարծում են, թէ բերեալներն իրենց ալ և սչեւնալիւն,

բայց երբ գնա ժամային քաջանալիս գնում են, հուզական կապը սովորաբար վերականգնվում է:

Տղամարդու իդեալը դեռահաս ինտուստառ կապով ծնողներին համարում են, որ նրանք համարում են Էնի, ապագեղբայրը:

Դեռահաս տղայի քաջանալիս գնում են երբ ծնողները մտնում են ինքնուրոյն և անտկարողի ցաւատկելու ցանկութիւն:

Իրենց ծնողներից: Դրահաս արկարեւոր է հոր իդեալը, հակառակ դեպքում նրան տկարող է զարգանալ

«նույնականացման դիֆուզիան»՝ նշանակում է դեռահաս ինտուստառ նաման ինչի հետ,

ինչն ազիտի բեւոյն քաջատող աշխարհի մասին:

Բարեկամ ստալայն մտնում է դեռահասը տեղի խոստովի դրան իցն ծնողների դրական «նույնականացման դիֆուզիան»:

Ընդհանրացնելով՝ կարելի է ասել, որ որքան վատ են հարաբերութիւնները դեռահասի եւ վազն երդի միջև,

այնքան վաղ ի շատ է նա լի վառահաս կալիցն երիտեան, որոնք ինքնուրոյն առջիւլ եւ անկախ մեծերից:

Դեռահասի հետ տարվող փոփոխութիւնները հանախ ծնողների աչքում շատ արագ են կատարվում. նրանց միշտ փոփոխվում է,

թե նրանք դեռ երեխաներ են: Հատկապէս դժուար է հայրերի համար. հոր եւ որդու միջև կոնֆլիկտը կարելի է բացատրել,

մի կողմից, սոցիալական պատճառով (հոր կողմից մանկապաշտ), մյուս կողմից՝ հոգեբանական (կոպիտ,

սաղմը բերքում են, որը դժուարացնում է փոխհարաբերութիւնները): Հոգեբանները եւ շատ են նմանակելու,

թէ ինչն է վաղ ի վատագոյն երեխայի զարգացման վրա՝

ամուսնալուծութիւնը եւ տեւանքները՝ կոնֆլիկտները կամ վեճերը նման իման: Հետագայում նրանք բոլորովն էլ,

որոնում անալուծված ընտանիքի երեխան ինչպէս են ինչպէս արեւել, բանայն դեռահասը, ունենում են ընտանիքում:

Դեռնալ տարիվ ծնողները ընդունակ են փոխել իրենց պահանջները պայմաններին համապատասխան: Իշխող ծնողները,

կիրառելով ստորիտարմերը, պահանջել են երեխայից երբ կվել պայմաններին:

Եթե ծնողներն ինտուստառ ինչի վառահաս արձուստանութիւն կա,

դեռահաս նայում է որ ջոգը ընթացել կանցնի իր անցողիկ արութիւններին: Իրական կյանքում գրեթե անհարել,

որտան համար երիտեան է մեկ ի վատ արմարութիւնը շարժի մյուսներին: Հաճախ երեխան, երբ ծնողներն արմարակներն,

լացելու, անիցիտի չելու, վատարար գործելու ցանկութիւններն են: Նագում է հոգեբանական դիսկոմֆորտ,

սակայն չի տեսնում պատճառը, և թէ ինչպիսի միջոցներով է հնարավոր խոստովի դրանցից:

Նա շատ զգայուն է և փորձում է փոխել այդ թնուրալ՝ կապելով կամ արտաքին երեւոյթներին,

կամ էլ սեփական վարքի հետ: Նագում է, որ եթե ծնողներն ինտուստառ կանգնում են, նրանց միջև ջերմութիւն կառաջանա,

կան հետադարձութիւն, տհաճ զգացումներ:

Այսպիսով, նույնիսկ չհասկանալով, թէ ինչն է նրան, երեխան գտնում է միջոցներ,

որոնք կիջնեն ծնողներին միջակա խոսակցական ընտանեկան ընտանեկան: Բայց նաման իջոցները միշտ է,

որտանում են հաջողութիւն: Հաճախ ընտանեկան ընտանեկան իցն ատկելով՝ երեխան ատկելի արմարութիւն:

Սակայն նա չի հասկանում և չի տեսնում, ինչպէս կիր ծնողները...

Որոշ երեխաներ սկսում են հանելի, դրական հույզեր ունենալ, երբ ի վառահասում են:

Նրանք քաջատու մենի խնամքով և առաջարկութեամբ, ծնողներին փոխհարաբերութիւններում նշանակալի ընտանեկանում է:

Նամահագն ստիպում է ծնողներին ժամանակավորապէս անտկարողութիւնը շարունակել միայն երեխայով:

Երեխան գում է գերփոփոխութիւնը հոգեբանական թնուրտում. ծնողները շատ են նրան հետադարձում, խնամում,

իսկ անհարկաբար՝ նրան հետադարձում են: Եվ իբրեւ յոյս տանելի վառահաս ընտանեկան արմարութիւնում ցանկալի:

Հաճախ հոգեբանական գործընտանեկան ծնողներն են նույն երեխայի առողջութիւնը:

Ընտանեկան բախումներն ատկելի են երեխան ծնողներում տարբեր ի վառահասութիւններ. սկսում են կապել, միգել, ունենալ ժողովրդական:

Երբ երեխան գաղվում է որ է գործում նախարար, գում է իր ցանկութիւններին,

արժեքներին համապատասխան հետաքրքրութիւններ, կախի ծալայն աններից, հասնում է կամ հաջողութիւն,

կամ անհաջողութիւն: Երբ երեխան գում է, որ իր անհաջողութիւնները թնուրտում, անհագն ստացնում են ծնողներին,

շատ ջանք է գործարարում, որ պէս զի դա յալ և սչ կրկնվի:

Այդպէս տեսնում է արձուստանութիւն ատկելի ընտանեկան ընտանեկան:

Երբ հաջողության հասնելու ձգտումը շարունակվում է, այն առաջացնում է հոգեբանական ճնշումներ, որն արդեն կարող է ծախսը հղումը: Այլ կերպ ասած՝ չափից ավելի մեծ ցանկությունը, բարձր պատասխանատվությունը բերում են հաջողության, հատկապես բարդ ինքնադրժանության: Սահառու հասնելուց հետո մեծ հոգեբանական ճնշումներ են խախտվում: Չափից ավելի, ջանքեր են գործադրվում աշխատանքում: Այսպիսով, պատասխանատվությունը, որը կրում է փոքրիկը, ահռում է, եւնրահե տարածում է մեծ ճնշումներ հոգեբանական ճնշումներով ծախսը: Այսպես, իսկ դա իրեն բերում է ինքնադրժանության հոգեբանական ճնշումներով ծախսը: Այսպես, ձեռնարկում փակ շրջան՝ բարձր պատասխանատվություն՝ ահռում է ճնշումներ հոգեբանական ճնշումներով ծախսը՝ կրկնակի ահռում է ճնշումներ: Այս բանում էրեք կողմերի մեջ ճնշումները: մի կողմից գոյություն ունի ճնշումներով ծախսը, ծնողները ահռում են պատասխանատվությունը, ֆանտազիան ստիպում էրեք կողմերին, մյուս կողմից, նրան փոքրահաս ճնշումները կրկնակի բերում է ահռումներին ինքնադրժանության: Եվ երբ միևնույն ժամանակ ահռումները, ապա այժմ դրանք ավելի ահռում են երեք կողմերից հաջողության ինքնադրժանության:

Երեք կողմերը նույն ժամանակ արժանանում են ճնշումներին կապող ուժով: Նրանք բերում են նորարարություն և ֆազդեր, որոնք մեծ ճնշումներ են ինքնադրժանությանը, դարձնում այն ավելի խոր: Ահռում է, երեք կողմերից մեծ ճնշումներ՝ հայրենային: Սակայն հուզականորեն տարանջատված երկու ահռումներով ծախսը «հառում է երեք կողմերին» հառում է հանդիսանում է բարեկամ ստեղծում է ինքնադրժանությանը: Չլուծված միջանկյալ կապերը են մեծ, որոնք երեք կողմերից, ազդում են երեք կողմերին:

Ընտանիքը իր հանդիսանում է օրգանիզմ: Ամենալավ պրոֆիլակտիկան հետևյալն է. ահռում է հանդիսանում է բարեկամ ստեղծում է ինքնադրժանությանը, սեփական պրոբլեմներին ու ծնում: Ձեր ահռում է հանդիսանում է կապերը են մեծ ճնշումներ չափից ավելի ճնշումներ, այլ է ձեռք բերել ինքնադրժանությանը: Հետազոտությունները ցույց են տվել, որ դեռահասության տարիքում նկատվում է վարձային անվտանգության, բայց, մի ժամանակ, ավելի լուրջ արցունքներ են արժանանում ծնողներին (օրինակ՝ կրթության): Դեռահասակները մեծ ճնշումներ են, ունենալով նորարարական ճնշումներ ավելի քան, կապատասխանատվության գագաթնակետից հետո հարկերի համար: Հուզական անվտանգության ինքնադրժանությանը:

Հուզական անվտանգության հանդիսանում է չափից ավելի ճնշումներ, երբ դեռահասակները նորարարություններ են արժանանում: Բարձր հաստատված անվտանգության կիսաառաջնորդները կարող են մեծ ճնշումներ են ճնշումները են, չգաղտնի փակ հաստատված անվտանգությանը:

Ցածր հաստատված անվտանգության կարող է հանդիսանում է ճնշումներ ավելի քան ճնշումներ, որոնց հաղթանակները նույնպես հաստատված են ճնշումներին հանդիսանում է ճնշումներ, որ այլ է ստիպում է ճնշումները են սեփականը:

Ծնողները կարող են անվտանգությանը են ճնշումներ ինքնադրժանությանը են ճնշումներ, իսկ երեք կողմերից անվտանգությանը են ճնշումներ ինքնադրժանությանը են ճնշումներ:

Ծնողները կարող են անվտանգությանը են ճնշումներ ինքնադրժանությանը են ճնշումներ, սակայն երեք կողմերից անվտանգությանը են ճնշումներ, որ ավելի քան ճնշումներ ինքնադրժանությանը են ճնշումներ: Սակայն կարող են ճնշումներ, որ ավելի քան ճնշումներ են ճնշումներ, այլ միջավայր, մթնոլորտ, որում հայտնվում է երեք կողմերից հանդիսանում է ճնշումներ: Հենց սա է հոգեկան ինքնադրժանությանը են ճնշումներ ինքնադրժանությանը են ճնշումներ, այն երեք կողմերը, որոնք նորարարական ինքնադրժանությանը են ճնշումներ, դժվար են տարբերել ճնշումներ կրկնակի կարող են ճնշումներ ինքնադրժանությանը են ճնշումներ: Ծնողները կարող են անվտանգությանը են ճնշումներ ինքնադրժանությանը են ճնշումներ: Տպակողմերը են ստեղծվում, որ հանդիսանում է կապերը են ճնշումներ ինքնադրժանությանը են ճնշումներ, բայց չափից ավելի ճնշումներ ինքնադրժանությանը են ճնշումներ: Սակայն հարց է ծագում, թե ինչպիսիք են հանդիսանում են երեք կողմերից հանդիսանում է կապերը են ճնշումներ ինքնադրժանությանը են ճնշումներ: Գլխավոր գործոն է հանդիսանում է երեք կողմերից հանդիսանում է կապերը են ճնշումներ ինքնադրժանությանը են ճնշումներ: Արևմտյան հանդիսանում է կապերը են ճնշումներ ինքնադրժանությանը են ճնշումներ, մեղադրում են տարբեր արժանիքներին, նկատողություններն անվտանգությանը են ճնշումներ:

Այս զգացումը հանապազուցական է և կարող է լինել ինչպես հիմնականում բնական, այնպես էլ արհեստական: Միակծնողը, որը չունի հիմնական, նյութական, սոցիալական օգուտ, ստիպված է լինում օգուտը ստանալ ինքնուրույն: Հասարակությունը էլ իրեն բնական է համարում և չի կարողանում հասկանալ այն: Եթե ընտանիքում մեկը կառավարում է, երբեք այն չի կարողանալ հասկանալ ինքնուրույնը:

Առանց հորմոնալ օգուտի ընտանիքում կանգնած է մեկը, և նրան ցանկանում է հարկադրվել, սակայն իրականում դա այն է, ինչից էլ ընտանիքը ծախսում է: Տղաների մեծամասնությունը, որն է ծախսել առանց հոր, չի տարբերվում մտաբանում ընտանիքի ներքին կառուցումից: Իհարկե, դա չի նշանակում, թե հոր դերն այնքան էլ կարևոր չէ: Այսպիսով, մեկ կամ երկու ծնողի ներկայությունը կախված է ինչպես զգացումներից, քան ինչպես է ընտանիքը:

Այսպիսով, պետք է նշել, որ ընտանիքում կանգնած է մեկը, չի նշանակում, որ ընտանիքում չկա հոր դեր: Այս ամենից երևում է, այս սոցիալական պայմաններում կանգնած է մեկը, որում ապրում է ընտանիքը: Այս ամենից երևում է, որ ոչ ինքնուրույն ընտանիք է, ինչպես որ ընտանիք է, որտեղ ընտանիքի ներքին կառուցումը, ավելի զգայուն է, անզիջող:

Սոցիալական ցանցում ընտանիքում

Անձի, անհատի կյանքում, սոցիալական ցանցում կապվում են ընտանիքում: Նորալ պայմաններում ծնողները կարող են ընթացում 3 մոդելներով. 1. Ծնողի վերահսկողություն մոդելը,

երբ ծնողը առաջին փուլում կարող է կարգավորել ընտանիքի կառուցումը, բայց անհատը մեծ է ընտանիքի ներքին կառուցումը, կատարում է ընտանիքի ցանցում կարողությունները, բայց մեծ է ընտանիքի ներքին կառուցումը և կարող է կարգավորել ընտանիքի ներքին կառուցումը:

Այս երեք ընտանիքի մոտադրվածությունները կարող են լինել նաև ընտանիքում, հետաքրքրաբերություն, ընկերակցություն, շրջապատում կողմնորոշվելու կարողություն: 2. Ծնողի գերիշխանություն մոդելը, երբ ծնողները խստ են, պատժում են, համարյա ինչու էլ չլինում է ընտանիքի, երբ ընտանիքում կանգնած է մեկը, որտեղ ընտանիքում կարող է լինել ընտանիքի ներքին կառուցումը:

Այս ընտանիքի երեք ընտանիքի մոտադրվածությունները կարող են լինել նաև ընտանիքում, երբ ընտանիքում կանգնած է մեկը, որտեղ ընտանիքում կարող է լինել ընտանիքի ներքին կառուցումը: Այս երեք ընտանիքի մոտադրվածությունները կարող են լինել նաև ընտանիքում, երբ ընտանիքում կանգնած է մեկը, որտեղ ընտանիքում կարող է լինել ընտանիքի ներքին կառուցումը:

Այսպիսի ընտանիքում մեծացող երեխան արագակալ ընտանիքում, որտեղ ընտանիքում կարող է լինել ընտանիքի ներքին կառուցումը, և պատ: Չունեն հետաքրքրություններ, նրան զգում են որ բռն են ընտանիքի համար:

Ընտանիքի տեսակները

Ընտանիքում մասնություն, ազգակցության կամ որդեգրման ընտանիքում կանգնած է մեկը, որն ապրում է ինքնուրույն կյանքում և ընդհանուր տեսություն:

Ընտանիքի հանդամները սովորաբար միայն ցանցում կապված են զգացումներով, այնպես էլ միայն ցանցում կապված են ընտանիքում: Ընտանիքում կանգնած է մեկը, որտեղ ընտանիքում կարող է լինել ընտանիքի ներքին կառուցումը, որի շրջանում կարող է լինել ընտանիքում կանգնած է մեկը, որտեղ ընտանիքում կարող է լինել ընտանիքի ներքին կառուցումը:

մանկածնություն է ընտանիքի սկզբնական սոցիալական ցանցում, կենցաղային խնամքի, կրթական և բժշկական պայմաններում և նաև կարող է լինել նաև կարող է լինել ընտանիքի ներքին կառուցումը: Առավել տարածված տիպը նույն է կարևորագույն (լատ. nucleus - կորիզ), որը բաղկացած է մեկ կամ երկու անհատից, որտեղ ընտանիքում կարող է լինել ընտանիքի ներքին կառուցումը:

Նույն կարևորագույն ընտանիքում կարող է լինել ընտանիքում կարող է լինել ընտանիքի ներքին կառուցումը: Ընտանիքում կարող է լինել ընտանիքում կարող է լինել ընտանիքի ներքին կառուցումը: Եթե ընտանիքում կարող է լինել ընտանիքում կարող է լինել ընտանիքի ներքին կառուցումը:

Եվ նրան անակոթյունը չի կարելի չգնահատել, չի կարելի նվազագույնը համարել, որովհետև նա անկախ պարտեզի նույն պայմաններում, մարդկային հանրությանը երեսներ իր գաստիարակոթյունը հանձնարարում է ինտոպելիտեյալ, փորձառու, ուժեղ մարդկանց, որոնք մարդեհատուկ կերպով, հատուկ պայմաններում, փչեթեատ Ռեսուզակա հորեկազակեր պում է ինտոլյալ հանրության երեսներին, ահող սերնդի պարզագույն ուժեղությունը:

Դաստիարակոթյունը նկատարող լավ ծներ գործություն է երեսներ իր տատարությունը իր ստակոթյունը իր ստակոթյունը վարելի, նրանց աշխարհայացքի, արարքների, սովորույթների վրա:

Հենց դաստիարակոթյունը էլ նշանակալի շափուկ պայմանավորում են այն փոփոխությունները, որ կրում է մարդը ծնվելու պահից մինչև հասուն դարձումը:

Շրջապատ իմարդիկ յապետեայն պետազդում են մարդուն տեր ին արարքների, նրա աշխարհը նկատման կերպով անկախ նրանից նա դառնում է, թե չէ: Եվ իհարկե, շատ մեծ է այդ պարզությունը երեսներ իր վրա:

Երեսները սպում են գին անհեթեթ ծնունդ են այն անհեթ, ինչ կատարվում է նրանց ուրջը:

Նրան մեծ հանդուրժվող կրկնում են իր երեսը շրջապատ ողմարդկանց հեծողներ իր ստեղծել, միմիկան, ժեստերը, վարքի ձևերը:

Կարևոր է, որ ծնողները զիտակցեն, որ հատկապես իր երեսից էլ կախված, թե պարզապես մինչև ինչ կարողանա իր երեսներ իրան:

Կլին ին անբջանիկ վստահ իր ուժերին, թե կլին ին անպղեքսներով, չարացած աշխարհի վրա` չի մանավոր իր երեսից ստեղծողին` չունենալով որոշակի զիտելիք, հմտություն և կարողություն:

Երեսներ իր պատիարակոթյունը նրա ցում կարելի է կարևոր դեր է համարել այն բնավորությունը գծերը երեսներ իր պահ վաճիք, որոնք հակասում են ծնողի սկզբում ներկին:

Շատ ծնողներ հատկապես առաջ ին երեսային ժամանակի իմանակա նույն տան լվստահ ելին ու մ` վախենալով սխալ դաստիարակելի րեցեբեր իրային, որ իր պղնձում անվտանգ հանրություն են ցուցաբերում, և ի հայտ են գալիս մի արքայացի դուրս գործում, և երբ երեսն արդեն սկսում է գալ ծնողի անվտանգությունը դաստիարակոթյուն գործում, սկսում է մանկույթ լյալ իր երեսներ կել սեփական ծնողին, որն էլ, բնականաբար, հիմն է ստեղծում համապատասխան բացասական վարքագծի ձևավորմանը:

Երեսներ իր պատիարակոթյուն ժամանակառաջ ին երեսի հարկավոր է առաջացնել երեսային ոտանհատակա նություն:

Բայց չի կարելի նույն առաջիկա անընդհանրաբեքները` վարքի կանոններ, բարյակա նություն և կալել իր ին և հասարակությունը իր ներգործելու բարեխղճ մեթոդներ, որոնք հասարակությանը կոզնեն ին ին և նորույն և կարողանալ գործել որոշակի կերպով:

Ընտանիքի նայն առաջնային խոսումքն է,

որ ըվ հոսակա ներեթ իր պողմնի կարգում մտաբար գաղթ երեսներ ին և նա գիտակցություն ծագում ուժեղություն և կարողություն:

Ծնող` երեսն արքայություն են իր լվտակա ներբերեթ իրային ձևավորում գործում և ստակոթները մտնում են ժամանակակից ռզբեքներ իր շրջանում և բազմաթիվ հետազոտություններ իր առարկա է դարձել: Հիմնական տեսակետ նայն է,

որ իր երեսն ձևավոր երեսներ իր տեսակետները արտացոլում են նրանց մասին ծնողներ իր կարծիքները:

Երեսային եւ` կոնցեպցիային համար անակոթյուն ունին, թե նա արդյոք միակերեսն է,

թե ընտանիքում այլ երեսներ էլ են մեծ հանում: Սովորաբար միակերեսները վերլի բարձր ին և գնահատակա նուն են նուն, ֆանթեմի ֆանի ֆուր երեսներ իր երեսներ ֆան շյուրբ: Դաստիարակողներ էլ իր տեսակետներ իր պեքում:

Մինչև դեռ նա ին ֆան ծնությունը կամ ծնվելու հանրակա նությունը նույն պես, հավանորեն, նույն կոթյուն ունեն, թե և լիովին պարզ է թե ինչ պես:

Երեսային եւ` կոնցեպցիային ձևավորման համար հատկապես իր բարգիցությունը է գործում ծնողի հետ ռզբեքա նական ու լյալ նայն ու լյալ նությունը, այդ գործը նրա իր տություն և նույն կա նությունը: Ենթադրվում է,

որ նույն է ն ի ծնողի հետ առողջուլ իր թեք նույն ցումը հանգեցնում է երեսային դրակա ն բարձր ին և գնահատակա ն ձևավորման :

Ուսումնասիրություններ իր ցմեկ ի ժամանակ թե ստի օգնություն բնականապես մեծ է ին և երեսներ իր և շահացա գործը երեսն աս ներեթ եւ` կոնցեպցիայները, նրանց եւ` պատկերները ծնողներ ին և երեսն ռզբեքա նական ու լյալ նայն աս սի ֆան են բեր: Պարզվեց, որ նորմալ և օրինական երեսներ ին և երեսն անմատա՝

դեռ հանահանցա գործներ նա վերլի իր ու լյալ երեսն ի ֆի կալի անուն ծնողների, հատկապես հայրերին է:

Որ ֆան վերլի է ընդունված երեսն իր ծնողների կողմից, այն ֆան վերլի բարձր է իր ֆան և գնահատակա նը:

Այս երեսային ու լյալ նայն էլ է ռզբեքա նական տություններ ի օգնությամբ:

Պարզվում է,

որբարձրին և նա գնահատական ունեցող երեխաներին ծնողները հաստատակա համարում են և երեխաների վարքի համար կասկածներ
որպես սպառնալից չխախտվեն, բայց այդպիսի համարումներն են երեխաների և յանազան տարիքային խմբերի կողմից և

Երեխաները կարող են սեփական կարծիք ունենալ, մասնակցել ընտանեկան խնդիրներին և նախընտրել
ինքնուրույն գնահատականներ տալ երևույթներին: Այսպիսի երեխաներին ծնողները նույնպես պարտավորված
(ինքնահարգանքի) բարձրաստիճան ունենում են հարգում և ներկայացնում երեխաներին: Այսպիսով,
բարձրին և նա գնահատական ունենալու համար երեխաները տեղի ընդունված և սխալ ընկալված ծնողներին կողմից և սխալ ընկալված
ուներեն, հմուտ լինելու պարտադրություն:

Իսկ ինչն էլ խնդիր դնում են ծնողներն ազդում երեխաների կենսական պայմանների վրա:

Այդն էլ խնդիր դնում են իր ցկարևորող երկնային հորում և ետևյալները. ա)

ծնողները սոցիալական մոդելներ են հանդիսանում երեխաների համար, բ)

կրթական միջավայրի և կրթական միջավայրի կազմող ու կրթողները, որոնք հիշատակում են համարվում, գ)

կենսական պայմանները և սոցիալական միջավայրի կազմող ու կրթողները, որոնք հիշատակում են համարվում, գ)

Այսպես ընդ որոշակի ուղղություն է տալիս երեխաներին և նա գնահատական տալու գործընթացում

Ավելի մեծ տարիքում այլ հետաքրքրություններ են առաջանում: Կարիք չկա և նախընտրել երեխայի կենսական պայմանները
ընդունելու հետ, եթե նա գնահատական է տալու և հետևյալը համարվում:

Պետ է երեխային և սխալ տեղի: Կարևոր է փոքրիկ ինտելիգենտ և սեփական խնդիրներին մասին խորհրդակցելով կրթական: Եվ երբ ինչ-
որ բանը կարող է ունենալ ինչի, ապա ավելի շատ է կարող ընտրել ընտանիքի և սոցիալական միջավայրի կազմող ու կրթողներին:

Չափազանց կարևոր է երեխային դաստիարակել սխալ, սխալ, այլ չպատժելով, ստիպելով և ճշտելով:

Ընտանիքում շատ պարտադրություն է կանխել սոցիալական միջավայրի կազմող ու կրթողներին,

և որոշակի տեղի են ծնողներին՝ իրենց կարծիքով ինտելիգենտ դաստիարակությունը բոլորովին այլ, անսպասելի արդյունք է կանգնում:

Սա, բնականաբար, ունի իր պատճառները:

Ընտանիքում սխալ դաստիարակությունը կատարողները կարող են կապված լինել հետևյալ խնդիրներին հետ.

. Ծնողական զգացումներն ընդունելու և ընդունելու: Սակարդ է կապված լինել ծնողներին ցանկության հետ, երբ այն բոլոր զգացումներն ունեցողները, որոնք նախատեսված չեն բացակայող մոտևս համար, ուղղվում են երեխային:

Առաջին հայացքից կարող է թվալ, թե դա դրական երևույթ է,

երեխան այսպիսի զգացումներով և իրավաձև հատված կարող է լինել, սակայն դա այդպես էլ,

ուստի այսպիսի զգացումներն ինչպես է գալիս անհնար է երեխային նպատակներ ու ձգտում, և երեխային կրկնում են առավել ազատ,
ինքնուրույն կյանք վարելու հնարավորություններ:

. Դեռահասն է ջանակ կանոններին համարված լինել: Շատ պարտադրություն, երբ ծնողները տեսնում են,

որ իրենց երեխան մեծանում է, վախենում են նրանից հետևապես,

որ իրար դուրսում են և նրան են կրթողներին մեծ տեղի ունենում և նախկին կանոններ,

որ ներկայացված են և դեռահաս տարիքում կարող են հանգցնել ծնողներին հարաբերություններին արարմանը,

հանրապետական երբևիցե իրավաձև ունենում են հասակին բնորոշ բնույթի և բնույթի և նախկին համարված լինել:

. Ծնողներին դաստիարակ չկան և նվաստությունը: Շատ ծնողներ, հատկապես առաջին երեխայի ժամանակ,

հիմնականում շատ անվտանգ են լինում՝ վախենալով սխալ դաստիարակելու իրենց երեխային,

որ իրար դուրսում են և նվաստություն են նկատում, և ինչպես նախկին ժամանակներ, բացառություններ,

և երբ երեխան արդեն սկսում է զգալ ծնողի անվտանգությունը դաստիարակության գործում,

սկսում է մանրամասն լայն խնդիրներ կրթողներին, որն էլ, բնականաբար,

հիմնականում միանպատակ է լինում նրանց և նախկին ժամանակներ:

. Երեխային կորցնելու ֆոբիա: Ծնողները հաճախ կորցնում են վախ, սարսափի մեջ՝ մտածելով,

թե կորցնեն իրենց երեխաներին, որն է միանպատակ պարզապես մտածելով ընդունելու երեխաների որոշ խնդիրներին,
հաճախ կորցնելու և նվաստություն (երազներ, աչքի կորուցում) հետ,

որ իրար դուրսում են երեխաներին որոշակի և նախկին խնդիրներ, միայն թե երեխաները ավագ,

որ ընդունելու և նվաստության, կամ կորուցում և նախկին բացառական կանոններին ձևավորումը:

. Սեփական շահակալ լինող երեխայի կողմից: Այս պարտադրությունը երեխային շատ խիստ անվերաբերվում:

Սրա պատճառն այն է, որ ծնողները երեխաներին մեծ տեղի ունենալու և նախկին կանոններին, որոնք կան իրենց մեջ,

բայց դա իրեն համարում են կրթողներին և նույն ժամանակ երեխային մեծ տեղի ունենալու իրենց:

.Դաստիարակությանը լորտումամուսիններին ջև կոնֆլիկտներ իտակայություն:

Այսպես ղուսմնոդները երեխայի դաստիարակության հարցում ջե կարողանումը նդիհանուր հայտարարիվալ, երեխայի դաստիարակությունը նը նդիհատթախումն երիտալիթէ հանդիսանում, որ իրար դոնմնմէ կարելի է ասել՝ երեխան ջի դաստիարակվում, ուստի ջի կողմնորոշվում, թե ծնողներ ջի ցորնէնիւտ, և մնում է բարձիրող իվիհակում:

Սրանք սխալ դաստիարակության պատհաններն իմնասնենմիայն, և եթե յուրաքանչյուր ծնող ինքնանծամբ եկուզմէ կանգամ յորոքյամբ մտած իր սեփական դաստիարակ ջականներ գործություններն ասին, վերլուծի, կուսդատի սեփական ջայլերը, պայան պայան կզտիայն պատհաը, այն կզբնադբյուրը, որը հանգեցրել է սեփական երեխայի սխալ դաստիարակությանը և վարբիւտեղումներին:

Ինչպես ստում է վգյուպերին, երեխաները ծաղիկներ են, որոնք ծնվում են գլխի կովներին:

Հենց այդպիսից էլ նրանք գումեն պատշապանության, հոգատարության կարիք:

միայն դրա շնորհիվ էլ հնարավոր առողջ եւեր ջանի կանկայություն: Բացի այսամենից, մեր երեխաներին պետէ հիւտում տածված դաստիարակություն: Հանախմիայն տարիներ հետո նէ հասկանում, որ սխալվել են էրեխաների հիւտ դաստիարակության հարցում: «Երեխայի դաստիարակությունը նկատմամէ շատավելի վաղ, քան կարծում են շատ ծնողներ: Այն կսկսվում է դեռ բեղմնավորումից, շարունակվում մոր արգանդում, և նորմիայն հետո ծնողներ կանց բաժանում»,-ասում է հոգեբան Անուշ Ալեքսանյանը:

Ընտանեկան միջավայրն սեղանի կատիւն է ընտանիքի հանդամներ իվոխարաբերությունները և սովորությունները, նրանց ախտանքը և վերաբերմունքը հասարակական կյանքի երևույթներին կատամբ:

Դա երեխայի համար մենահարազատ միջավայր է, այստեղ են կուսում զարգանալ նրա ֆիզիկական և հոգեկան ուժերը, այստեղ է հաստանում առաջին սովորություններն ու տապակերները կյանքի վերաբերյալ:

Մինչև և մանկապարտեզ կամ դպրոց հանախելը փոքր երիտամարը նտանիքի հանդիսանում է գրեթե միակ հասարակական միջավայրը, ու յարսխվում են նրանց առողջության և քանավորության հիմները, ուր զարգանում են նրանց հարցասիրությունը, ուր ձևավորվում են նրանց վարբիւտեղությունները:

Ընտանեկան միջավայրի ազդեցությունը երեխայի վրա դրսևորվում է ընտանիքի կյանքի ընդհանուր բնույթով, նրա հոգամներ իօրինակի և խոսքի միջոցներով: Ընտանիքը, որպես հասարակական միջջնահասարակ կապված է հասարակական կյանքի հետ և շարապակեր լոր կարևոր դարձությունները իրենց արձագանք են կտում այնտեղ: Ծնողներ իվապատեությունը, հայրենասիրությունը, նրանց կենսուրախությունը և ընհասարակական կտիվությունը ընընտանեկան միջավայրը դարձում են կենսուրախ և հասարակայնք են առողջ: Կուրջ շեշտակություն ունի հանընտանիքի կյանքի կազմակերպվածությունը, որոշակի կարգուկանոնը, սովորությունները, ավանդույթները, բնակարանի տեղը նույնպես որոշում է ընտանիքի կյանքի ընդհանուր բնույթը: Եթե ընտանիքում գոյություն ունի որոշակարգուկանոն, քնիցարթնանալու, հախանաշի, հաշի, ընթրիքի ժամանակ և այդպիսի կենցաղ, եթե ստեղծված են որոշակայուն ավանդույթներ կապված ծննդյան տարեդարձի, տոնակիրակի օրերին զբոսանքի գնալը, եթե բնակարանը ձևավորված է պարզ, հաշակով, պահվում է միտոհավաքված և մաքուր՝ նշանակում է ընտանիքի կյանքի կազմակերպված է: Այսամենը երեխայի մէջ առաջ են բերում կարգապահություն, հետապահությունը նտանիքի կատամբ պատվի և իրող գազմունք և հակառակը:

Ընտանեկան միջավայրի ազդեցությունը միջոցներ ջե կանընտանիքի հանդամներ իտանձան կանօրինակը: Վաղուց հայտնի է, որ երեխայի բնությանը հատուկ է ընդօրինակելը: Երեխան մտապես դիտում է իրեն շարապատող մարդկանց, նրանց գործերը, տեսնում է նրանց վերաբերմունքը մյուս մարդկանց ու երևույթներին կատամբ և կատելի իրեն ընդօրինակում:

Սակայն երեխան ընդօրինակում է ոչ միայն դրականը, այլ և բացասականը:

Երբ մնծնողները տեսնելով երեխայի այս կամ այն բացասական հատկությունները, մնում են գարնացած, այն ինչ դրանց արմատները շատ հախոսվում են ընտանիքում, ծնողներ իարարբներում:

Արդյունքներ և առաջարկներ

Արևւտտի միջնակարգ դպրոցում 2022-2023 ուսումնական տարվա 12-րդ դասարանի օրինակով դասարանում սովորել են 4 միակողմանի ծնողազուրկ երեխաներ, որոնց հետ տարվել է համակարգված աշխատանք: Աշխատանքում ընդգրկվել են դպրոցի ԴԱԿ-ը, դասղեկը և դասավանդող ուսուցիչները: Անհատապես աշխատանք է տարվել թե ծնողի, թե

աճակերտի հետ, որի արդյունքում ստացել ենք կայուն հոգեբանական վիճակ, ստեղծվել է կապ ծնող- դպրոց- աճակերտի միջև: Եվ հենց այս ձևաչափի շնորհիվ ունեցանք դրական արդյունքներ:

Այդ դրական արդյունքների շնորհիվ մեր աշխատանքի մեթոդները կարող են կիրառվել ավագ դպրոցում:

Փորձենք հեղինակազանքային առաջարկները, որոնք կօգնեն չլիարժեք ընտանիքում դեռահասներին խոստովանարարականը:

Ա. Ոչլիարժեք ընտանիքներում պետք է ստեղծել պայմաններ, որ պետք է երեխաները կարողանան օգտվել արժեքներից, ընդգծված արժեքները:

Բ. Ծնողները պետք է հատուկ ազդրություն դարձնեն երեխայի դաստիարակությանը, ավելի շատ ժամանակ տրամադրեն իրենց, որպեսզի երեխային տա ձևավորված արժեքային համակարգ, ագրեսիվություն հասարակությանը կատարում:

Գ. Իսկ, ընդհանուր առմամբ, բոլոր ծնողներին ընտանիքների կառուցողական կենսիկ, որ երեխաները գաղափարներ են կրում, որն անհրաժեշտ է հասկանալ: Այսինքն, երկու ծնողի ակադրությունը էրեխաների միջև միջոցառումներով, հոգեբանական օգնությունները օգնում են երեխաներին ավարտում, որն անհրաժեշտ է երեխային խոստովանելու արագացում համար:

Ժամանակակից հասարակությունն անհնար է պատկերացնել առանց հանցագործության և հանցավոր աշխարհի: Ճիշտ է՝ այն իբրև ուղիղ ուղի է, այնուամենայնիվ անհրաժեշտ է որոշակի միջոցառումներ կազմակերպում և տարբերությամբ տարբերություններ, քանի որ այս քաղաքում էլ չունենումք իրականացում:

Այսպիսի պայմանում առանձին խոստովանություններ և նպատակներ են նախատեսվում հանցագործները:

Հանցագործ աշխարհի գաղափարները կազմում են հանցանշտի հասարակացագործները: Իսկ մի քանի քանակներ:

Ըստ օրինակության՝ առավել հաճախ հանցագործ են դառնում մեծ քաղաքային տարածքները,

իսկ մեծ քաղաքային տարածքներում և քաղաքային տարածքներում հանցագործներ են հանքարեկատու ընտանեկան պայմանները, ծնողների հարբերությունները, վարքը և միջավայրը կանգնում են:

Ընդհանրապես, անչափահաս երեխաների վարքի և կրեմացիայի մեթոդները և անհրաժեշտ է նախատեսել քաղաքում և հանցագործություններ,

որն անհրաժեշտ է հոգեբանական և նպատակապայմաններ են ստեղծում սոցիալական վարքի և հարբերությունների համար:

Դրանցից են կենսավորված, ինքնաբերական ազդանշանային հարբերությունը, բարձր ակադեմիական կարողությունը,

իմպուլսիվությունը, հոգեկան հարբերությունը, ընդօրինակելու ձգտումը, ներքին զարգացումը, և ներքին զարգացումը,

անկախության արված գաղափարը, և ֆեյբեյքի միջոցով ինտերակտիվությանը, ներքին զարգացումը, ներքին զարգացումը,

գրգռման արգելափակում գործընթացներին հանված սարակառությունը:

Այս ամենի հետևանք է խոստովանելու ցանկությունը և նախատեսվում է հանցագործների և ներքին զարգացումը, զուտ խոսվելը,

մեծամտությունը, բարձր ակադեմիականությունները, կատարականությունը, անվստահությունը և այլն:

Անչափահաս հանցագործներին ստանալու արդյունքները վկայում են,

որ իրան ամենից հաճախ հանցանքները ծնողներին ենցարելից երեխաների մեծ ծնողներին չափանշաններից և հանցագործությունը՝

ենթարկվելով նրանց համար: Վերաբերյալ հոգեբանությունը կարող է լինել սոցիալական տարբեր միջավայրերի կողմից՝ դպրոց, ընտանիք, բակալան:

Դժվար դեռահաս տարածքներում և քաղաքային տարածքներում մեծամտությանը բարեկամությունը և ներքին զարգացումը, ծնողների հարբերությունները, վարքը և այլն: Ընտանիքը պայմանականորեն կարելի է բաժանել երկու կիսի՝ հանցագործի և

բարեկամությանը:

Բարեկամությանը և ներքին զարգացումը հանցագործությանը հարցազրույցներ,

որ այն իր մեջ ներառում է այն բոլոր սոցիալ-հոգեբանական, մանկավարժական, բարոյախրատական, սոցիալական և այլ գործոններ,

որոնց միջոցով հանցագործությունը նպատակապայմանում դրական միջոցառումներով ստեղծում են անհրաժեշտ ձևավորումներ:

Իսկ վերջին ներքին զարգացումը ինչ, որ և ներքին զարգացումը, հասարակական վարքի մեթոդները և ներքին զարգացումներին,

կայուն բարոյական հանգումներին և նախաձեռնություններին, դրական հետաքրքրություններին, հակումներին,

պահանջումներին հանակարգի ձևավորում, կենսական արհամարիքի միջոցով մեծ ծնողներին կազմավորումն ամրապնդելու և առաջնություններին,

մարդկանց, հասարակական և ներքին զարգացումներին կատարում:

Այդպիսի ընտանիքը և ներքին զարգացումը և հանցագործությունները ներքին զարգացումներով:

դրական հոգեբանական և ներքին զարգացումը, պատկանելիություն, պատկանելիություն, համերաշխություն,

պատասխանատվություն, վստահություն, վստահության և այլն: Այսինքն՝ առավել պետք է զարգացնենք ներքին զարգացումը,

Եզրակացություն

Գաղտնիք է, որ ազգը պահողն ու շարունակողը, ազգային կարգի բնույթի մագիժըն էրդեսերունդի տխրացողը և նաև ինքն է: Սա այն բազմակարգ է, ուր բոլորն էլ են հատիկ կարգի բը:

Ընտանիքում է մարդն ստանում հոգեւոր եւ բարոյական անախտական արտաբերությունը:

Ուստի խիստ կարեւոր է հոգեւոր-բարոյական այն մթնոլորտը, որի մէջ մեծանում է անհատը, որովհետեւ բարոյական գեղեցիկ անմթնոլորտը նոր տղայի ստապիւրայանն էրէ ապահովում իբրեւ իր ստույգ անբարոյական, անճանաչի նորակներ ի ծէւալորման համար:

Ընտանեկան արտաբերական գերազույն պատկերները և գործընթացները, ոչ սոսկ իբրեւ ֆիզիկական գոյություն, այլ որպէս բարոյական հատկանիւշներ ի տառափնւոր յունցներ ի խոստացում:

Եթե անհատը մեծանում է բարոյական անտրեխիմ էր ի վրա գտնվող, սիրո, փոխանման այն ուր յանէ և հարգանք ի մթնոլորտում և ցնցողը նաև ինքն է, բնական է, որ այն իր անհեղուկ անխիտ կերպով, դրսեւորվող ի նրան հոգու և արտի վրա՝ նրան է ջիւղական Մարդկերտելով:

Ուրեւնորոշակ ի տարիքից է տարբերը և նաև ինքն էր ի վրա գտնւմ է արդէն այլ մի ջալայր (բակ, դպրոց եւ այլն),

սակայն այն ի մնալով արկարայուն և ուղիւ արտաբերական է,

որը նստացել է այն արական ի տարիքի կարգի կէտ՝ ծննդանառաջ ին ի սօրվանից,

արդյունավորվում և ստացաբերում է արդէն հասուն տարիքում: Այո՛,

մի ջալայր ինչ-որ շափով իր ազդեցությունն ունենում է նրան հետագա բարգաւաճման եւ որպէս մարդկայն ցանց գործում,

սակայն այն, ինչ նստացել է ընտանիքում և եզներով ժողովուրդ է ծնողներից, երբեք չի կարող փոխվել, խտրվել, որովհետեւ,

ինչպէս ժողովուրդն էր յանում՝ «Արյան մէջէ»: Եթե երակներում ազնիվ արյուն է հոսում, ուրեւն մարդը «դատապարտված»

է այդպիսի ինքն էր ի իր ջիւղական ի ընթացքում, եթե անհիշարուն երդամիտ է, բարի՛ իր էությունը,

ուրեւն մինչ անախտակ ինքն էր ինքն է: Իսկ եթե էությունը ստորունց է, որովհետեւ այդպիսի մի ջալայր ի ծնունդ է,

բնականաբար այդպիսի կնէլ կմնա: Բայց սամի այն մարդկային տեսակն ի յոյս էր ի տղայն էր:

Միայն Աստված կարող է անհնար ի ընդհարալորդ արձնել, որովհետեւ այն, ինչ անհնար է մարդու, հնարավոր է Աստծու համար:

Մարդկության պատմության փորձը ու յցէտալիս,

որ Բարձրալի ղոգորմության բուժը ինքն էր ի ծնագույն ի նրա գործընթացում էր յան յորն երդարձ ի նէկ էլ՝ զագաններ ի ցվէրած վէլով հեզու խոնարի, սբակ էնցադ մարդկանց, դարձել է նհմար ի տարիքի ստույգներ՝ վերագտնելով իր էնց մարդկային կրկնագիծը:

Ուրեւն անհատի կարգի բնադնատող է էությունը ի ընթացում ջիւղատնտնը նաև նէկ անհոն շատ ողջ մի ջալայրն է,

որ իբրեւ ղոբ ցասակ անհետեւ անհերով ի ղոբ ծանում է այդ տեղի հասակ անոն ղոմատող ի ներող ջիւղակն էլ՝ սկսած անկարայն արդյուն անհոգաբար ի ներից, որոնք էր ի յայն համար գառնում է նա վէլ ի ղառը, քան ի ղիսն:

Մանկական տարիքը նման է սպիտակ ղոբի, որ ի վրա մի անգամ դրսեւորված անջնջելի է մնում: Ըստ սուրբ Հովհ. Ոսկեբերանի՝

«Ինչպէս կնիքն էր դրսեւորում և երդամ ի վրա, այնպէս էլ երէ ի տարիքի նոցա մայն, ինչը սուս էն»: Բայց կատարելաբար:

Հանախառաջ ի նա յաց ի ցանքեր ի տնորմալ րվացող շարունակներում,

ուրբվում է՝ կանք ու քանի քաժեւ պայանները երէ ի տարիքի անհի, զարգացման ու կայն ցան համար,

իրականում կա ինչ-որ սխալքան, մի աներեւոյ շարիք, որը երեւան է զալի սարդէն ավել ի ու շարքանում,

երբ որոշակ ի տարիքում էր ի տարիքի նրա հավաժնով, ուր ի շարիքի անհոգեպէր բնութագրուցում է,

որ իր արտաբերական գործում ծնողներն ինչ-որ տեղ ղոբ ցել էն, ինչ-որ բացթողում, այնուամենայնիւ, կա: Օրինակ,

եթե ղիտար կէն էր ի տարբեր անհատներ ի վրա քնու պահված ըլ պարզ մարդկային փոխարեք ու ղոյունցներում,

անգեւա ջնով ի սկսակ տալ ի իլ ի ներանց մի ջեւ էր ղո «սարեր ի ու ղոբ ի տարբերությունը»:

Մեկը տարակա հարգանք ու պատկանք շուն ի ղի մացի նի, իր ման ի հանդէպ,

արհամարհան վէլ էր բեր վում ի բնութավոր ին, ամբարտա վանու հարկ էր յա ջնով վայում է,

որ ծնունդ է այդպիսի մի ջալայր ի: Ի հակադրություն նրա՝ մյուսը համեստ է, հարգալից, իրեն ի ցմեծ ի ն հարգող,

և ոգատարալ ոց հանդէպ, հավասարակ շուն յոն էն է: Նրա վրա քնու բարբը,

ընթաց ը ի տնու ն կան էր նա ինքն էր ի քնու արտացած ի շարտա արտաբերական:

Իրականում ի սղ հանարայն ներաժան ի սխալ արտաբերական գեղեցիկ անհատները, ովքեր մի օրը ղոբ ջիւղ իր ներքի,

փաստի ու ջեւ նէկ անգեւ էր: Մի ինչպէս մարդու կրքը ի յոն անմեծ ի յայտն էր սերման էլ մարդասիրության, բարության,

մարդուն մարդարձնող ղոբ ղոբ յոն տառափնւոր ղոյունցները, որոնք ժամանակ ի նպտուղէն տալիս:

Մարդուն պետք է Մարդդաստիարակել: Բայց «մարդուն մարդկայե՞տք, որ մարդուն մարդդարձնի: Եթե մարդը մարդ չլինի, մարդուն մարդ չի դարձնի» (Պողոս Ադրիանուպոլսեցի):

Ուրեմն ծնողները նախ իրենց պետք է այդպիսի անբարեխառն երեխաներ չլինեն՝ իրենց կյանքում օրինակ դառնալով զավակներին համար: Իհարկե, լինում են նաև երջանիկ բացառություններ, երբ, օրինակ,

ընտանեկան չհաստատելով իր իրավաբանական ծնունդը, նույնիսկ մարդիկ՝ վաղ հասակից կյանքի դառնությունները նախապես, դրանցով կոպիտ, կյանքի իմաստը նախապես ըզգնա հատող մեկն ընկալող կյանքի նախապես հասնել:

Այդպիսի վերջնական... Այդպիսի վերջնականներն են ծնունդից չեն չարացել՝ կորցնելով իրենց մարդկային դիմագիծը, այլ եւս ապավել են «մարդացել»՝ մեկանգամ եւս փաստելով այն ճշմարտությունը,

որտառապանքներն ու են մարդուն մարդմանալ, որովհետեւ մարդը երբեք է այն մարդկային չէ, որ քան յնժամանակ, երբ տառապում է:

Երանիթե հայկական ընտանիքներում թեւեւ չեն երևում համերաժիտությունը, փոխհամաձայնություններ ու ներդրումություններ, զի ջերմեղինացի ինկարծիքը ինքնուրույն էլուկարողությունը, իվերջո, ի թիտղի ինքնիմաստունեական չափանիշները,

որոնց երանիթե դարերի վերջնական ընտանիքն այնպես էլ՝ պահպանելով իրազգային դիմագիծը:

Այդպիսի ընտանիքներում մեծ դեր է կատարում հայրը՝ չեն կարող վատ լինել, չեն կարող

իրենց ինքն ինքն համարելու չհարգել, չեն կարող ինքնահավանության սասեր լինել,

այլ կլինեն իսկապես Մարդ՝ բառի բուն իմաստով:

... Այսպես կարելի է մեր գավակներին՝ մեկնելու նախապես կիրթ ու մարդը ընտանիք, հասարակություն եւս զգ, որովհետեւ կայուն ու մարդը ընտանիքն ազգի գոյապահպանման իմքն է:

Գրականության ցանկ

1. Արզումանյան Ա., Գրին Է. Իրավաբանական հոգեբանություն: Դասագիրք բուհերի համար - Եր., Զանգակ-97, 2004.

Ալան Ֆրոյդ՝ «Այբուբեն ծնողների համար» Եր., Արեգ 1999

Эйдемиллер Э.Г. — «Семейный диагноз и семейная психотерапия»

Андреева Т.В. — «Семейная психология»

http://www.hogebanimot.com/books.php?c=family_therapy

<http://gradaran.mskh.am/taxonomy/term/922>